

1 november.

För när jag är svag, då är jag stark.

2 Kor 12:10

När Kristus är svag, ja som allra svagast, måste de ogudaktiga frukta honom som allra mest. Därför skola alltjämt de fromma vara vid god tröst även mitt under den största svaghet och i de stunder, då de äro nära att gå under. Men gudlösa människor må frukta även mitt under triumfer och segrar. Härtill fordras dock tron; det gäller att tro utan att se, ja att tro motsatsen av vad som synes.

2 november.

Varför är ni rädda? Så lite tro ni har!

Matt 8:26

När Petrus genom Kristi kraft gick på vattnet, men märkte den starka stormen, blev han svag i tron och glömde Kristi ord, glömde att Kristus hade sagt: Kom! I hans kraft hade han sprungit från skeppet i havet, men han förblev icke i samma kraft. Den häftiga stormen ansatte honom så hårt att han för dess skull förlorade möjligheten att lyssna till Jesu ord: Kom! Han tänkte inte på ordet, utan blott på stormen, som han varnade. På samma sätt förtager ofta människans öga verkan av vad som höres, de synliga tingen undanskymma ordet och den osynliga världen. Så länge Petrus lyssnade på detta: "Kom!" och tillslöt ögat för havet, varpå han färdades, gick han lyckligen fram. Men när han började rikta hela sin uppmärksamhet på stormen, förlorade han kraften, som uppehöll, i ordet: Kom! och han började sjunka.

3 november.

"Vem vet, då kanske Gud vänder om och ångrar sig och vänder sig från sin glödande vrede så att vi inte går under." När Gud såg vad de gjorde, att de vände om från sin onda väg, ångrade han det onda som han hade hotat att göra mot dem och gjorde det inte.

Jon 3:9, 10.

Gud låter icke sin vrede bryta lös, så länge allt hopp om bättring är ute. Om du därför är stadd i nöd, ångest, fara, lägg handen på ditt hjärta och att du på inga villkor mera vill omvända dig till honom. Finner du, att du har ett fast uppsåt att af hela ditt hjärta omvända dig och komma till honom, om han blott vill på nytt mottaga dig, och att du innerligen ångar dina synders, som du begått emot honom, samt att du hjärtligen beder att bliva fri från dem – tvifla då icke på att Gud övergiver sin vrede, ja han har icke ens börjat att vredgas, så länge du icke börjat förtvifla om hans nåd och barmhärtighet.

4 november.

Inte oss, Herre, inte oss utan ditt namn ska du ge ära.

Ps 115:1

Hur många af dem, som dagligen och stundligen jämt och samt sjunga och läsa ordet: "Halleluja", huru många af dem äro icke de allra största fiender till många af dem äro icke de allra största fiender till och hatare af evangelium? Halleluja är dock ett ord, som icke passar för de rike och mäktige och fromme och rättfärdige och de själviskt levande i denna värld, men i stället för de fattige, de ringe, de föraktade, de svaga och oduglige, de dåraktige syndarna, de orättfärdige och döende! Ty evangelium skall predikas för de fattige; för dem är det ett glatt budskap (Matt 11 kap). Men även de rika, fromma, mäktiga, visa syndarna sjunga och lyssna på Halleluja. I själva verket sjunga de dock och höra: Hallelunu, det betyder: Låtom oss lova och prisa oss själva!

5 november.

När sedan de första kom trodde de att de skulle få mer.

Matt 20:10

Vi må veta, att var och en af oss bär en stor munk i sitt hjärta, d. v. s. vi vilja allesammans hava beröm om oss, att vi uträttat kostliga gärningar om vilka vi kunna säga: se det och det har jag gjort; i dag har jag betalat min Gud med böner och med goda verk; därför kan jag också känna mig äga desto mera lugn i mitt samvete. – Det händer mig ibland, att när jag väl skött mitt ämbete och varit särskildt flitig i mitt kall, att jag då invärtes känner mig mycket gladare, än om jag försummat min syssla. Denna inre glädje är visserligen i och för sig icke något ondt, men den smakar dock en smula af beröm över egna goda gärningar, den är icke ren, och den är en glädje, som gärna vill snärja och vilseleda samvetet. Men just därför att samvetet är ett högeligen ömtåligt ting, kan man icke nog omsorgsfullt skydda det mot förmäthenhetens last. Låtom oss därför aldrig vara säkra, utan i det vi bekänna Kristus, leva i fruktan och tillväxa i tron, väl vetande, att var och en af oss i sitt hjärta bär på en stor, förhatlig munk, det vill säga: att vi alla vilja förlita oss på våra verk, något som är helt stridande mot tron.

6 november.

Bättre det lilla som en rättfärdig har än många gudlösas rikedom.

Ps 37:16

En kristen skapar icke åt sig jordiska håvor, han har sin skatt i himmelen, i guds sköte och säger: "Käre Herren, jag vet att du äger ändå mera än du kan bortgiva; när jag dig haver, fattas mig intet. Om det i tider af nöd skulle regna penningar från himmelen, skulle di alla fall vara min kista, min källare, mitt förvaringsrum; i dig allena äger jag alla skatter, blott jag haver dig, haver jag nog." Så tala rätta kristna. Kunde vi blott tro, skulle vi icke lida brist. Vår Herre Gud är som en duktig guldsmed, som icke kommer i förlägenhet om han vill utmynta mer än hundra tusen penningstycken ur ett enda guldstycke. En människa med otroget hjärta kan icke komma så långt med tusentals kronor, som en, som äger blott en krona, kan komma med förtröstan på Gud.

7 november.

Bland dem finns sådana som smyger sig in i hemmen och snärjer svaga kvinnor.

2 Tim 3:6

Förföriska villoandar smyga icke omkring bland evangeliets fiender utan de smyga sig in bland fromma kristna här och där i husen och de giva sig ingen ro, förr än de fått utspy sitt gift i alla vinklar och vrår bland folket. Men varför måntro, begiva de sig icke i väg till de otrogna, för att där fritt och öppet förkunna sin lära, såsom vi genom Guds nåd hava fått göra? Jo, de älskeliga martyerna äro rädda om skinnet och fly all farlighet! Och här kunna vi lära, hur det vanligen plägar gå med rättskaffens förkunnare. Först och främst bliva de förföljda av den onda, otacksamma världen, men sedan måste de också genomgå den grämelsen att se falska villoandar nedriva vad de med stor möda och tungt arbete uppbyggt. På sådant sätt hämmar och hindrar Satan det dyra evangeliums framgång på ömse sidor, både till höger och till vänster; dock gör han vida större skada på högra sidan genom sitt uppbyggande och sitt hoplappande än på vänstra sidan genom förföljelse och mord.

8 november.

Låt din vilja ske, på jorden som i himlen.

Matt 6:10

Om vi människor hade en god vilja, behövde vi icke bedja denna bön. Var och en må pröva sig själf, huruvida han icke underlåter att göra det han vill, men däremot gör det som han icke vill, och på sådant sätt städse ställer sig i strid med sitt innersta. Varje människa borde taga för avgjordt, att hennes egen vilja aldrig är god, den må synas hur präktig som helst, man borde låta sig tvingas och trängas till att få den egna viljan kuvad. Därför skall en människa öva sig däruti att hava en vilja över och emot sin egen vilja och alltid känna sig som osäkrast, när hon finner att inom henne finnes blott en vilje och icke tvenne mot varandra kämpande viljor. Vi skola vänja oss vid att följa viljan över oss mto den egna viljan. Herren Kristus måste ju avståd från sin egen vilja, på det att Faderns vilja måtte ske, ändock hans uppsåt va heligt, ja det allraheligaste som någonsin funnits eller skall finnas. Hur drista då vi, arma jordemaskar stoltsera med vår vilja, som är ingenting annat än ondska, och som alltid förtjänar att hindras i utförandet av sina rådslag.

9 november.

Inte så att jag redan har gripit det eller redan har nått målet, men jag jagar efter att gripa det eftersom jag själv är gripen av Kristus Jesus.

Fil 3:12.

Detta livet är icke fullkomlig fromhet, utan en vardande fromhet; icke hälsa, utan blott början till hälsa; icke ett varande, utan ett blivande; icke frid utan övning till frid. Vi äro ännu icke det, som vi en gång skola varda. Här är intet fulländat och avslutat, här är allt i gärning och i prövning; här är icke målet, utan blott vägen till målet; här glänser och lyser icke allt, utan här renas allt. Kort sagt: Bönen "Fader vår" innesluter oss alla under synden. Alla heliga måste bedja: Helgat varde ditt namn, ske din vilja, tillkomme ditt rike. Därmed bekänna de, att de ännu icke tillräckligt helga Guds namn, att de icke ens skulle kunna bedja om dess helgande, om icke Anden redan begynt att helga dem. De bekänna, att de ännu icke göra Guds vilja, men att de heller icke skulle bedja om att göra den, om de icke redan börjad därmed.

10 november.

Vem är som Herren vår Gud, han som tronar så högt, som ser ner så djupt – vem i himlen och på jorden?

Ps 113:5, 6.

Eftersom Gud är den allrahögste och intet är över honom, kan han icke se upp till någon, som är högre än han eller som är jämställd med honom, ty ingen är honom lik. Gud måste nödvändigt skåda in i sig själv, eller ock skåda ned på dem, som stå under honom. Ju djupare en människa ställer sig under Gud, dess nådigare skådar Gud ned till henne- Men världen och människorna handla alldeles tvärtom. Deras ögon riktas blott på det som högre är i denna värld, de vilja uppåt och trakta efter ära, makt, rikedom, konst, goda dagar. Och där det finnes människor, som äga allt sådant, där tränges man, dem vill man omgiva, dem vill man gärna tjäna för att bli delaktiga af deras höghet. Men ned i de djupa dalarna, där armod och smälek och nöd och jämmer och ångest äro, dit vill ingen se, från dem vänder man bort sina ögon och fly och skyggar för och övergiver dem, som äro där. Ingen tänker på att här hjälpa och bispringa, det finnes bland människor ingen skapare, som vill af intet göra något. Det är och förblir så ställt, att Gud allena ser ned i djupet, i nöd och elända. Han allena är nära dem, som äro i de mörka djupen.

11 november.

Tänk inte på det som är högt utan håll er till det enkla.

Rom 12:16

Den sant ödmjuka vet aldrig av, att han är ödmjuk. Visste han detta, skulle han bli högmodig vid tanke på vilken skön dygd han äger. I stället håller han sig med hjärtats frimodighet av hela sin själ till det som är ringa och som han utan återvändo har för sina ögon. Med detta umgås han. Den inbillade ödmjukheten däremot vet aldrig av, hur högmodig hon är. Visste hon detta, skulle hon i hast bli ödmjuk, då hon varnar ett sådant förhatligt fel. I stället håller hon sig med hela sitt hjärta och sinne och mod till det höga, vilket hon oavslåligen beskådar och med vilket hon umgås. Man blir icke ödmjuk allenast därigenom att man ideligen har för ögonen ringa, föraktade ting, lika litet som man blir högmodig genom att beskåda det höga. Det är icke på tingens gestalter, utan på sättet att se, som allt beror, enligt Kristi ord, att ögat måste utrivas.

12 november.

Vi är döende men lever.

2 Kor 6:9

Gud tillstodder, att hans barn ofta bli pressade och kraftlösa, så att var man menar, att nu är det ute med dem, att nu finnes det ingen hjälp. Men just i sådana stunder är han dem som allra närmast. Ty där människor kraft utgår, där ingår Guds kraft, om annars tro och förtröstan finnas. Däremot låter Gud sina fiender bli stora och mäktiga. Han undandrager dem sin kraft och låter dem bli uppblåsta af egen kraft. Ty där mänskligt ingår, där utgår Guds kraft. När blåsan är full och varje människa tror, att Guds fiender hava fått övertag och vunnit seger, och när de själva också äro vissa härfå och tro sig vara vid det föresatta målet, då sticker Gud ett hl i blåsan, och då är allt slut. De dårarne veta icke, att just när de pösa upp och känna sig som starkast, övergivas de af Gud. Hans arm beskyddar dem icke.

13 november.

Men även om vi själva eller en ängel från himlen skulle ge er ett annat evangelium än det vi har predikat, så ska han vara under förbannelse.

Gal 1:8

Du måste bygga så fast och visst på Guds ord, att, även om jag, det Gud förbjude, bleve en sådan dåre, att jag återkallade och förnekade vad jag en gång lärt, skulle du i alla fall icke bli en avfalling, utan säga: "Även om Luther eller en ängel från himmelen lär på motsatt sätt, vare han förbannad." Du skall icke vara Luthers lärjunge, utan Kristi lärjunge, som tror utan att tvivla, att Guds ord är Guds ord, även om hela världen strider däremot. Död och förföljelse kunna drabba dig; i sådana stunder kan varken jag vara dig nära, ej heller du mig. Var och en måste då strida för sig själv för att övervinna djävul, död, värld. Vile du i sådan tid av nöd se dig omkring efter mig, eller ville jag se efter dig, och ville du hämta tröst av det som jag eller någon människa på jorden sagt, då är du förlorad, då har du släppt Guds ord ur ditt hjärta, ty du håller dig icke vid hans ord utan vid mig eller vid andra. Och då finnes ingen hjälp.

14 november.

Ge din tjänare ett lyhört hjärta, så att han kan vara domare för ditt folk och skilja mellan gott och ont.
1 Kon 3:9.

En furste skall iakttaga dessa fyra stycken. Först skall han vända sig till Gud med rätt förtröstan och hjärtlig bön; för det andra skall han med kristlig, kärleksfull tjänst vårda sig om sina undersåtar; för det tredje skall han förnuftigt och fördomsfritt behandla sina rådgivare och de mäktige i landet; för det fjärde skall han förfara mot brottslingar både med respekt och med allvarlig stränghet. Då uppfyller han rätt sina plikter så väl i inre som i yttre måtto, på ett sätt, som täckes både Gud och människor. Salomo kände detta; därför förtröstade han varken på den rätt, som Moses å Guds vägnar hade föreskrivit för honom, ej heller på alla sina furstar och rådgivare, utan han vände sig till Gud själv och bad om ett vist hjärta till att kunna styra sitt folk. Detta föredöme borde furstarna följa och leva i fruktan, varken förlita sig på den döda bokstaven eller på levande människors, klokskap, utan endast och allenast hålla sig till Gud, tala i hans öra och bedja honom om rätt förstånd i avseende på bedömandet av böcker och lärare, på det att de må kunna vist regera sina folk.

15 november.

Men den ädle tänker ädla tankar, han står fast vid det som är ädelt.
Jes 32:8

En världslig furste skall i sitt hjärta avstå från sin makt och höghet och visa deltagande för sina undersåtars angelägenheter samt handlägga dessa såsom vore de hans egna. Kanske du invänder: "Vem kan i sådant fall vilja vara en furste? Under hänsyn till dylika fordringar skulle ju det furstliga ståendet bli det eländigaste i världen, som förde med sig mycken möda, arbete och obehag. Vart skulle de furstliga nöjena i sådant fall taga vägen: dans jakt, tornering, spel och andra dylika världsliga nöjen?" Härtill svarar jag: "Det är i detta ögonblick icke fråga om, hur en världsligt sinnad furste bör leva, utan det är fråga om, huru en världslig furste skall bli en kristen, så att även han en gång må få inkomma i himmelen. Jag hyser ingen förhoppning, att genom dessa mina ord de världsliga furstarna i allmänhet skola komma på andra tankar, utan endast om en eller annan, som gärna ville vara en kristen och nu ville veta, hur han skulle bete sig för att kunna vara det. Ty jag är fullt förvissad därom, att Guds ord aldrig skall böja sig eller kunna rätta sig efter furstarna, utan furstarna måste böja sig efter ordet."

16 november.

Herren Sebaot är med oss, Jakobs Gud är vår borg. Sela
Ps 46:12

(Ur en skrivelse till Kurfursten Fredrik, då Luther hade lämnat Wartburg).

Detta vare Eders Kurfurstliga Nåde tillskrivet i den avsikt, att I mån veta, att jag kommer till Wittenberg under ett vida högre beskydd än det kurfurstliga. Jag har icke heller för avsikt att begära skydd af Eders Nåde. Ty jag tror, att jag är i stånd att mera beskydda Eders Nåde än I mig. Ja om jag visste att Eders Nåde än i mig. Ja om jag visste, att Eders Nåde kunde och ville beskydda mig, skulle jag icke vilja komma. Intet svärd kan ställa till rätta eller upphjälpa denna sak, Gud ensam måste här göra allt, utan något som hälst mänskligt åtgörande eller bekymmer. Den som mest tror, skall därför här mest beskydda, och när jag förspörjer, att Eders nåde ännu är helt svag i ron, kan jag ingalunda anse Eder vara rätte mannen att skydda mig eller rädda mig. Om Eders Nåde trodde, skullen I få se Guds härlighet, men emedan I ännu icke tron, haven I ännu icke fått se den.

17 november.

Herrens välsignelse ger rikedom, egen möda tillför inget.

Ords 10:22

Arbeta måste alla människor, men tror man att man ensamt genom eget arbete kan vinna sitt uppehälle, bedrager man sig. Arbete är fåfängt, om Gud icke är med. Arbeta därför så, att du icke arbetar förgäves. Ock du arbetar förgäves, om du förlitar dig ensamt på ditt arbete och har bekymmer för, att du därav skall livnära dig. Det är förvisso din plikt att arbeta, men välsignelsen därav, så att du därpå kan leva kommer från Gud. Dessa två saker: att arbeta och att leva af sitt arbete måste du skilja från varandra lika vida, som himmel och jord, Gud och människor äro skilda åt. All erfarenhet säger oss att, där Gud icke giver sin välsignelse, där vinner man intet, även om all världen arbetade och strävade sig till döds. Detta är klart och påtagligt, men ändock tror man det icke. Och på samma sätt är det visst, aatt om Gud icke enligt sitt rådslut bevarar vad vi äga, kunna vi icke behålla det, även om vi söka skydda det med hundratusentals lås; det försvinner, såsom flöge det bort, utan att någon vet, vart det tager vägen.

18 november.

Om husets Herre blir kallad för Beelsebul, hur mycket mer ska då inte hans tjänare bli det?

Matt 10:25

Om världen utskämmer en människa såsom kättare, förförare, lögnare, upprorsmakare, är detta ett godt tecken till att här är en rättskaffens man, som är lika sin Herre Kristus. Ty han måste sammalunda lida samt dömas och korsfästas som en ogärningsman. Ifall jag är en trogen ordets förkunnare, vad gör det mig, om världen kallar mig en djävul? Jag vet i alla fall att Gud kallar mig sitt kära barn. Världen må kalla mig förförare, så mycket den vill, det betyder intet, änglarna kalla mig sin like, de helige sin broder, de trogne sin fader, de elände sin räddare, de okunnige sitt ljus, till vilket allt Gud och änglarna och alla skapade varelser måste säga sitt ja, sitt amen. Ack, hur härligt världen och djävulen hava bedragit mig genom sitt smädande och bannande! Ack, hur mycket de vunnit på mig, och hur stor skada de gjort mig, de båda kära vännerna!

19 november.

Men sedan vi slutat tända rökelse åt himlens drottning och utgjuta dryckesoffer åt henne, har vi lidit brist på allt och går under genom svärd och svält.

Jer 44:18

Sällan har Guds ord haft framgång, utan att på samma gång dyr tid blivit rådande. På Abrahams, Isaks, Jakobs, Josefs, Elias, Elisas tider rådde dyr tid, samtidigt med att sanningens ljus brann klart. Och i evangelii första tider härskade stor hungersnöd i hela världen (Apg 11:29). Det var det kära evangelium och Guds ord, som fick uppbära skulden härför, i stället för att det hade bort vara världens förut begångna missgärningar och det då levande släktets förhårdelse och otacksamhet. På samma sätt gåvo Judarne Jeremia skulden för all deras ofärd (Kap. 44), och då Romarne blevo underkuvade av Goterna, kunde de icke finna någon annan orsak därtill än den att de blivit kristna. Man må bära sig åt, hur man vill, världen förbliver värld. Liksom Romarne blevo gjorda till lögnare och dukade under, skola även deras gelikar på samma sätt gå under, men Kristus och hans ord skola förbliva. Han sitter på Guds högra hand, må den ondskefulla människa, som därtill har lust, rycka honom ned, men så länge han bliver sittande kvar, bliva vi ock kvar som hans trogna, det är visst.

20 november.

Den som segrar ska jag låta sitta hos mig på min tron, liksom jag själv har segrat och sitter hos min Far på hans tron.

Upp 3:21

Vi borde känna en sådan beundran över evangeliets innehåll, att vi bleve, så att säga, karska i vår glädje. Vi borde känna vilken lycka det är att kunna säga: Jag är en kristen, jag är döpt, jag tvivlar för den skull icke på att jag genom Herren Jesus skall vara oh förbliva en herre över synd och död, och att himmelen och alla skapade varelser måste vara mig till gagn. Om jag också ägde den turkiske kejsarens krona, är detta dock ett intet emot att vara en Kristi medarvinge och med honom leva i evighet. Men var finner man dem, som rätt tro detta och taga det till hjärtat? Alltförväl kunna vi och förstå vi att eftersäga detta. Men det är lätt att uppvisa, att den verkliga tron saknas hos oss, ty vi känna ingen undran, ingen förvåning. Vi skulle vara icke blott glada, utan såsom sagt karska. En kristen är en frimodig, salig människa, som varken frågar efter djävulen eller någon olycka. Han vet, att han genom Kristus är herre över allt sådant.

21 november.

Guds dårskap är visare än människors.

1 Kor 1:25

När Gud befäller eller säger eller gör något, skall du hålla munnen och böja dina knän och icke fråga eller tala, utan göra vad han bjuder dig, lyssna på vad han säger dig och låta dig väl behaga vad han gör. Gud vill icke bliva mästrad af oss, vi som af naturen äro vredens barn, syndare och lögnare. Hans rådslut och ord och verk äro för höga för oss, för att vi skulle kunna fatta dem. Och dock äro vi blinda dårar, som i vår förmätenhet icke blott tycka, att vi förstå allt, utan även att vi kunna göra allt bättre än han. Eftersom vi nu veta med oss sådana oarter af naturen, borde vi lägga åsido vår inbillade vishet och tänka så: "Guds bud och handlingar synas mig dåraktiga, men detta har nog sin grund däruti, att jag är en stor dåre, som icke kan fatta eller förstå Guds vishet; det är min dårskap och min blindhet, som hindrar mig."

22 november.

Tjäna villigt och glatt, gör det för Herren och inte för människor.

Ef 6:7

Det äkta ståndet må väl kallas ett mödosamt stånd, ty det har med sig mycken möda och arbete, om vi nämligen förgäta att det är en Guds skapelse och instiftelse som Gud genom sitt ord välsignat. Vi skola därför lära oss, att man även i sitt hem kan tjäna Gud, och att det icke behöves några stora anordningar för sådan tjänst. Ty en hufvud, som i Guds fruktan ombestyr sitt hus, tuktigt och ärbart uppfostrar sina barn och sina tjänare till gudfruktiga och redliga människor, han befinner sig i en salig och helig ställning. Och på samma sätt en hustru, som vårdar sina barn, giver dem mat och dryck, sköter dem, badar dem, hon behöver icke önska sig en heligare eller saligare kallelse. Och tjänaren och tjänarinnan, som i hemmet uträtta de sysslor, som husbondefolket ålägger dem, de tjäna härmed Gud. Äro de troende, så är det inför Gud mycket mera täckeligt, att de sopa golvet eller borsta skorna än att de på munkarnas vis hålla böner, fastor, mässor och vad annat det vara må, såsom vore sådant allena en rätt prisvärd gudstjänst.

23 november.

Herrens välsignelse ger rikedom, egen möda tillför inget.

Ords 10:22

Om det uppstår brist i ditt hushåll, skall du icke bli förskräckt, utan se blott till, att du har Kristus hos dig och flyr all ogudaktighet. Han vill förvandla vatten till vin och så välsigna dig, att du skall hava din nödortft och till sist få vad som fattas dig, om det också dröjer och du får bida därpå en smula. Jag tror för min del, att om man på en gång lade upp på ett bord för en flitigt arbetande och gudfruktig hantverkare så pass mycket penningar, som han under ett helt år kunde förtjäna, skulle han icke tilltro sig och därmed kunna försörja sitt hus. Men nu är Guds välsignelse med honom i hemlighet, så att han i dag inkasserar en penning, i morgon en annan och så undan för undan, och man märker att Guds välsignelse följer hans stilla hushållning. På samma sätt förvandlar än i dag vår käre Herre Kristus vatten till vin i mitt och ditt hem, om vi blott frukta Gud och kasta våra omsorger på Herren.

24 november.

De som gick främst sade åt honom att vara tyst, men han ropade bara ännu mer: "Davids son, förbarma dig över mig!"

Luk 18:39

Här hava vi en rätt enträgen och ivrig tiggare, en sådan som Herren Gud gärna vill hava honom. Vi skola lära oss denna tiggarekonst att inför Gud enträget bedja, vi skola icke blygas och skämmas för att utbedja oss av honom det ena eller det andra, vi skola icke förtröttas, utan vara ihålliga. Den som är ömtålig, han låter snart avisa sig, han duger ej att tigga. Men här måste man bita huvudet av skammen och tänka så: Herren Gud själv vill hava det så, han vill, att vi skola vara ihärdiga. Han lust och glädje är att mycket giva, och det tackes honom väl, att man tillförser sig allt gott av honom och utbeder sig det. Och detta är för oss högeligen av nöden. Vi böra därför ropa till honom lika gärna, som han vill höra vårt ropande.

25 november.

De band honom, förde bort honom och utlämnade honom till Pilatus, ståthållaren.

Matt 27:2

Pilatus skulle säkerligen under hela sin livstid aldrig hava hindrat Kristus att predika och att göra under, han skulle aldrig ha frågat därefter. Men överstepräster, den gudlösa hopen, drogo försorg om, att Pilatus och Kristus blevo ställda emot varandra, Pilatus som domare, Kristus som om en missgärningsman. Så tillgår det än i dag. De värsta fienderna till Herren Kristus äro gudlösa präster, som hava satt sig i sinnet att anse som kätterier allt som icke behagar dem eller som är de emot; de trakta efter att upphetsa de världsliga potentaterna mot evangelii förkunnare. Dessa måste då bliva bödlar och på prästernas anklagelser och anstiftan besudla sig med oskyldigt blod, likasom Pilatus. Detta måste du lida, kära kristna människa. Man har handlat på samma sätt med din Herre Kristus. Du må tacka Gud, att du aktas värdig att lida sådant för hans namns skull.

26 november.

Låt oss därför frimodigt gå fram till nådens tron för att få barmhärtighet och finna nåd till hjälp i rätt tid.
Hebr 4:16

Intet tvivel kan råda därom, att Gud vill hjälpa oss och giva oss det varom vi bedja honom i hans Sons namn. Men vi veta intet om tiden och sättet, när och hur han vill hjälpa oss. Här lämnar vårt förnuft, vårt kött och blod oss ingen ro; så snart som vi tycka att det är en omöjlighet för oss att komma vidare på den väg vi tänkt oss, strax tro vi, att det är ute med oss, att allt nu är förlorat. Så ock när vi se, att det är idel mörker omkring oss under många timmar, dagar, år, genast tro vi, att ingen hjälp skall komma. För den skull är det av nöden, att vi hålla oss vid Guds ord och stilla förbida hjälpen, lämnande åt Herren att bestämma tiden, sättet, vägen. Ingen av oss vet, hur han vill. Ty Gud har detta namnet: *Adjutor in opportunitate*, d. v. s. Hjälparen, som kommer i rätt tid.

27 november.

Så älskade Gud världen att han utgav sin enfödde Son.
Joh 3:16

Här hava vi den högste *givare*, den högsta *kärlek och gåva*, som gives åt oss av idel kärlek, utan någon vår förtjänsts förskyllan. Den gåvan gives i det syftet, att den må vara förblivande, den får varken utborgas eller utlånas, den kan icke betalas, ty man får den för intet och man har intet annat att göra än att framräcka handen samt villigt och gärna mottaga den erbjudna skatten. Men – Gudi klaga't! – här finnas varken hjärtan eller händer, som öppna sig för sådan gåva. Om vi rätt besinnade dess innebörd och icke vore så kalla, skulle våra hjärtan brinna af fröjd, så att vi icke blott gärna skulle tjäna Gud, utan också gärna lida allt för hans skull, ja till och med le under tårarne i medvetande av att äga en sådan skatt. Men tack vare vår otro hindras sådan fröjd, och i djävulens namn se vi oss omkring i världen efter andra glädjeämnen, som dock alla äro bedrägliga och värdelösa.

28 november.

Så älskade Gud världen att han utgav sin enfödde Son, för att var och en som tror på honom inte ska gå förlorad utan ha evigt liv.
Joh 3:16

Detta ord gäller dig likaväl som Petrus och Paulus, eftersom du är en människa, en del av världen. Tänk därför icke: "Vem vet, om jag också är en av dem, åt vilka Sonen blivit given, och åt vilka löftet om det eviga livets undfående genom honom är beskärt", ty detta vore att göra Herren Gud till en lögnare. Därför: om sådana tankar falla dig in, kasta dem långt ifrån dig, såsom vore de djävulstankar, och låt dig icke av dem bedragas, utan säg: "Vad betyder det, om jag icke är en Petrus eller en Paulus. Hade Gud velat giva denna skatt blott åt dem och deras likar, som varit den värdiga, skulle han hava givit den åt änglarne, som äro rena och obefläckade andar, eller också åt solen och månen. Men här står det, att han givit sin gåva åt världen; världen är den gåvan värdig. Om jag därför varken är en Petrus eller en Paulus, vill jag dock icke vara utesluten från delaktighet i denna gåva, utan jag vill hava lika stor del däruti som David och alla apostlarna.

29 november.

Jag säger er: Ingen av dem som var bjudna ska smaka min måltid.

Luk 14:24

Dessa ord äro enkla och korta, men mycket allvarsamma. Det är, som ville Herren säga: "Nu väl även min nattvard är dock av värde; hur mycket värdefullare än edra oxar, åkrar, hus, hustrur, ehuru I förakten den och hållen edra oxar, åkrar och hus för något vida högre; men den stund skall komma, då I måsten lämna edra oxar, åkrar och hem, och då I fasthellre skullen vilja smaka min nattvard. Men då skall det heta: Käre, jag är icke hemma, jag kan icke nu mottaga några gäster; gån i stället till edra åkrar och oxar och hem. Där fån I en bättre nattvard än min, eftersom I så övermodigt och fräckt haven föraktat den. Jag hade tillrett min nattvard för Eder och kostat på er mycket för densamma, men I haven försmått den, I vissten att tillreda åt Eder något mycket bättre. Så äten och fröjden Eder, men min nattvard skolen I icke smaka.

30 november.

Men aldrig har jag sett en rättfärdig övergiven eller hans barn tigga om bröd.

Ps 37:25.

Ännu aldrig har man sett eller hört, att en kristen dör av hunger. Man kan visserligen förfölja dem, kasta dem i fängelse, döda många av dem, men hava de dessförinnan tagit till sig den förnämsta och rikaste allmosan, så att de tro Herrens ord, då hava de alla vad de behöva för sin timliga uppehållelse. För en kristen är det icke huvudsaken, att han har allting lika gott och prägtigt och överflödande som de rike hava det. Herren Kristus bjuder sina gäster på en bit bröd, ett stycke fisk och en dryck vatten; han bjuder dem icke på tio rätter mat med många och kostliga viner, såsom rika och i överflöd levande människor pläga göra. Vad behöver du mera än kunna värja dig för hunger och hålla din kropp frisk. Låt dig nöja därmed!